

GEDEPUTEERDE STATEN VAN DE PROVINCIE GRONINGEN

Groningen : 23 maart 2021

Dossiernr. : K25159

Documentnr. : 2021-029739

Verzonden : 26 maart 2021

Het college van Gedeputeerde Staten van de Provincie Groningen heeft besloten een opdracht te verlenen in het kader van de Wet natuurbescherming, hoofdstuk soorten.

De opdracht wordt verleend aan de Faunabeheer Eenheid Groningen (FBE), Holtkampen 1, 9481 JT te Vries.

De opdracht wordt verleend voor het gehele grondgebied van de provincie Groningen.

BESLUIT:

Het college van Gedeputeerde Staten besluit:

- I. op grond van artikel 3.18, lid 1 van de Wet natuurbescherming (Wnb) ten aanzien van ree (*Capreolus capreolus*), in afwijking van artikel 3.10, lid 1, Wnb, opdracht te verlenen aan de FBE voor het doden van reeën met gebruikmaking van het geweer (kogelbuks), in het belang van de verkeersveiligheid, alsmede in het belang van het voorkomen en bestrijden van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren;
- II. op grond van artikel 3.26, lid 3, Wnb, ontheffing te verlenen voor het gebruik van het geweer vanaf een uur voor zonsopkomst tot een uur na zonsondergang in het tijdvak van 1 april tot en met 31 augustus en buiten dit tijdvak van een half uur voor zonsopkomst tot een half uur na zonsondergang (artikel 3.26, lid 2, onderdeel a, Wnb, jo. artikel 3.16, lid 1, onderdeel a, Besluit natuurbescherming);
- III. dat de opdracht geldt voor de periode vanaf de verzenddatum van dit besluit tot een nader te bepalen tijdstip, doch uiterlijk tot en met 31 maart 2022;

IV. dat de volgende bijlagen deel uitmaken van dit besluit:

1. voorschriften;
2. overwegingen bij besluit;
3. Bijlage 2: Kaarten foerageergebieden;

Hoogachtend,

Gedeputeerde Staten van Groningen:

namens dezen:

A.J. Hoogerwerf

Hoofd van de afdeling Landelijk Gebied en Water

Deze brief is elektronisch aangemaakt en daarom niet ondertekend.

Toelichting

Wij verwijzen u naar de bijlage 'Overwegingen bij Besluit' voor een nadere motivering.

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking vanaf de verzenddatum.

Bezwaar

Als u het niet eens bent met dit besluit bestaat de mogelijkheid om binnen zes weken na verzenddatum van dit besluit een bezwaarschrift in te dienen. Meer informatie daarover vindt u op de website van de provincie Groningen (www.provinciegroningen.nl/bezwaarmaken). Als u overweegt een bezwaarschrift in te dienen, zouden wij het op prijs stellen als u eerst contact met ons opneemt. Wellicht kunnen uw bezwaren door een toelichting van ons worden weggenomen.

Het indienen van een bezwaarschrift schort de werking van dit besluit niet op. U kunt daarvoor een verzoek om voorlopige voorziening indienen bij de rechtbank. Een voorlopige voorziening is een zelfstandige procedure. Meer informatie over het vragen van een voorlopige voorziening vindt u op www.rechtspraak.nl.

Meer informatie

Wij vertrouwen er op dat voldoende duidelijk is welke voorwaarden aan dit besluit verbonden zijn. Heeft u nog vragen, dan kunt u contact opnemen met het secretariaat Landelijk Gebied en Water via het telefoonnummer 050 - 316 4543. U wordt dan doorverbonden met een medewerker die uw vragen zal beantwoorden. Wij verzoeken u het dossiernummer te vermelden.

BIJLAGEN

Voorschriften

Aan deze opdracht zijn de volgende voorschriften verbonden:

1. Dit besluit is enkel van toepassing op ree en de beschreven verboden handelingen.
2. De opdracht is geldig op gronden gelegen binnen het gebied, waarover de zorg van de houder van de opdracht (FBE) zich uitstrekt, te weten het gehele grondgebied van de provincie Groningen.
3. De FBE is te allen tijde verantwoordelijk voor het naleven van de voorschriften, waaronder deze opdracht is verleend. Het is de FBE toegestaan de wildbeheereenheid (WBE) een schriftelijke machtiging tot gebruik van de opdracht te verstrekken. Het is de WBE toegestaan de machtiging tot gebruik van de opdracht vervolgens door te schrijven aan een jachtaktehouder, zijnde lid van deze WBE. De FBE dient de WBE nadrukkelijk te wijzen op de specifieke voorschriften ten aanzien van het gebruik, o.a. door bij de afgifte van een machtiging tevens een kopie van deze opdracht aan de opdrachtgebruiker te verstrekken. De FBE dient in de machtiging tot gebruik van deze opdracht voor te schrijven dat de WBE bij het doorschrijven van de machtiging een kopie van de opdracht en een kopie van de machtiging aan de jachtaktehouder verstrekt. De jachtaktehouder – als houder van de doorschrijving tot gebruik van de machtiging – dient zich steeds te vergewissen van de geldende voorschriften en verplichtingen voortvloeiend uit deze opdracht en de machtiging.
4. Een machtiging als bedoeld in voorschrift 3 mag worden verleend voor de tijdsduur van maximaal één jaar en uitsluitend aan een WBE die de voorgeschreven trendtelling en rapportage hiervan conform voorschrift 5 heeft uitgevoerd. Een verzoek voor een machtiging tot gebruik van deze opdracht dient schriftelijk, gedagtekend en ondertekend namens de WBE te worden gedaan, onder opgave van:
 - a. naam en (correspondentie)adres van de WBE ;
 - b. namen, adressen, woonplaatsen, geboortedata en jachtaktenummers van de jachtaktehouders die het afschot zullen uitvoeren;
 - c. de totale bejaagbare oppervlakte grond, waarover het werkgebied van de desbetreffende WBE zich uitstrekt;
 - d. en onder toevoeging van een topografische kaart, waarop het werkgebied van de WBE is aangegeven;
5. De machtiging tot gebruik van de opdracht vermeldt het maximumaantal reeën naar leeftijd en geslacht dat mag worden gedood, binnen het werkgebied van de betrokken WBE. Aan de machtiging worden eisen c.q. voorschriften verbonden die uitsluitend betrekking hebben op het doel, waarvoor de opdracht is verleend. De door de FBE nader te stellen voorschriften hebben in ieder geval betrekking op de verplichting om deel te nemen aan de jaarlijkse trendtellingen van het ree op de door de FBE vast te stellen wijze en datum, het registreren van de telgegevens in een daartoe door de FBE beschikbaar gesteld systeem en het melden en het door de houder van de doorschrijving van de machtiging registreren van op basis van deze opdracht verricht afschot, binnen 24 uur na het verrichten van het afschot. Niet naleven van de voorschriften door de WBE of houder van de doorschrijving van de machtiging kan leiden tot intrekking van machtiging.
6. De WBE voorziet de jachtaktehouder die het afschot zal uitvoeren van een schriftelijke, gedagtekende en ondertekende doorschrijving van de machtiging tot gebruik van de opdracht, onder vermelding van het maximumaantal reeën, het geslacht, de leeftijd en de periode van afschot. Deze jachtaktehouder wordt dan de houder van de doorschrijving van de machtiging, als bedoeld in voorschrift 3, 5, 7 en 11. De WBE zendt een afschrift van de gegeven doorschrijving(en) onverwijld aan de FBE.

7. De jachtaktehouder als houder van de doorschrijving van de machtiging is verplicht de volgende bescheiden bij zich te dragen en op vordering van een daartoe bevoegde ambtenaar ter inzage af te geven:
- een (digitale) gewaarmerkte kopie van deze opdracht (met uitzondering van de Overwegingen en de daarbij behorende bijlagen);
 - een (digitale) kopie van de machtiging en een (digitale) kopie van de doorschrijving van de machtiging van de WBE;
 - de schriftelijke, gedagtekende en ondertekende toestemming van de grondgebruiker;
 - een geldige jachtakte.

De houder van de doorschrijving van de machtiging kan zich laten vergezellen door maximaal 2 jachtaktehouders.

8. De FBE houdt per WBE een actueel doorlopend digitaal register bij van verleende en ingetrokken machtigingen, alsmede van verleende en ingetrokken doorschrijvingen aan jachtaktehouders. Tevens houdt de FBE per WBE een lijst bij van de verdeling van de reewild-merken over de desbetreffende jachtaktehouders en draagt er zorg voor, dat de provinciale inspecteurs Natuurwetgeving over de meest actuele lijst beschikken.

9. De WBE zendt een wijziging van personen met een doorschrijving onverwijld aan de FBE. De FBE zendt een afschrift daarvan aan Gedeputeerde Staten der provincie Groningen, afdeling Landelijk Gebied & Water, Postbus 610, 9700 AP Groningen. In onderling overleg kan besloten worden deze stukken digitaal te versturen.

10. De FBE stelt jaarlijks een overzicht op van de van de WBE ontvangen rapportages van telgegevens en afschotgegevens en zendt dit uiterlijk 15 november van elk kalenderjaar waarin uitvoering aan deze opdracht is gegeven naar Gedeputeerde Staten der Provincie Groningen, afdeling Landelijk Gebied & Water, Postbus 610, 9700 AP Groningen. In dit overzicht dient de opdrachthouder aan te geven in hoeverre de analyse van deze gegevens kan leiden tot conclusies op het punt van (plaatselijk) aangepast beheer. In onderling overleg kan besloten worden deze stukken digitaal te versturen.

11. Ten aanzien van reemerken geldt het volgende:

- geschoten reeën dienen door de houder van de doorschrijving tot gebruik van de opdracht, die het ree heeft geschoten, te worden voorzien van een reemerk met een uniek registratienummer, volgens een uniform, provinciebreed gebruikt reemerkensysteem;
- de WBE's zijn verplicht de uitgegeven reemerken te registreren;
- het reemerk moet terstond na het doden van het ree aan de achterpoot van het dier te worden aangebracht.

12. Een verleende machtiging tot gebruik van de opdracht wordt door de FBE onverwijld ingetrokken:

- na een door ons gedaan gemotiveerd verzoek;
- indien de machtiging kennelijk ten onrechte is verleend;
- indien van een machtiging gebruik wordt gemaakt door iemand die daartoe niet bevoegd is;
- indien van een machtiging gebruik wordt gemaakt in strijd met een wettelijk voorschrift of een aan de opdracht of machtiging verbonden voorschrift;

Van de brief tot intrekking van de machtiging wordt een afschrift verzonden aan: Gedeputeerde Staten der Provincie Groningen, afdeling Landelijk Gebied & Water, Postbus 610, 9700 AP Groningen. In onderling overleg kan besloten worden deze stukken digitaal te versturen.

13. De opdracht is verleend voor afschot van 890 reeën in het belang van populatiebeheer met het oog op het dienen van de verkeersveiligheid. Dit aantal is exclusief het jaarlijks afschot van maximaal 89 zieke of gebrekkige dieren die mogen worden gedood. Het totale afschot per jaar mag maximaal 979 (890 + 89) reeën bedragen.

14. Van de opdracht mag gebruik gemaakt worden:

- in het belang van de verkeersveiligheid:
 - * van 1 april t/m 15 september voor het doden van reebokken en reekalveren;

- * van 1 januari t/m 15 maart voor het doden van reegeiten en kalveren, met dien verstande dat in die periode tot 12.00 uur geen gebruik mag worden gemaakt van de opdracht in de gebieden die zijn aangewezen als ganzenfoerageergebieden, zoals weergegeven in Bijlage 2. Na 12.00 uur mag in deze periode alleen gebruik worden gemaakt van de opdracht zolang een afstand van tenminste 500 meter tot foeragerende ganzen in acht wordt genomen.
 - b. ter voorkoming en bestrijding van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren en bij calamiteiten:
 - * gedurende het gehele jaar, ook binnen de ganzenfoerageergebieden.
15. In de periode van 1 november tot 1 april van elk jaar mag bij het beheer in het belang van verkeersveiligheid tot 12.00 uur geen gebruik worden gemaakt van de opdracht in gebieden die zijn aangewezen als ganzenfoerageergebieden (zoals weergegeven in bijlage 2). Na 12.00 uur mag in deze periode alleen gebruik worden gemaakt van de opdracht, zolang een afstand van tenminste 500 meter tot foeragerende ganzen in acht wordt genomen.
 16. Voor het afschot van reeën mag alleen gebruik worden gemaakt van een kogelbuks van een volgens wettelijk voorschrift toegestaan kaliber en met inachtneming van de bepalingen en regels als genoemd in de Wet natuurbescherming en het Besluit natuurbescherming, tenzij in dit besluit anders is bepaald.
 17. In afwijking van het daarover bepaalde in de Wet natuurbescherming en het Besluit natuurbescherming is het gebruik van het geweer voor het doden van reeën ook toegestaan van een uur voor zonsopkomst tot een uur na zonsondergang in het tijdvak van 1 april tot en met 31 augustus en buiten dit tijdvak van een half uur voor zonsopkomst tot een half uur na zonsondergang.
 18. Een verkregen machtiging op basis van de onderhavige opdracht krachtens artikel 3.18 van de Wet natuurbescherming, ontslaat de machtiginghouder niet van de verplichting zo nodig een vergunning op grond van de Wet natuurbescherming, onderdeel gebieden, aan te vragen.
 19. Deze opdracht kan op grond van artikel 5.4 van de Wet natuurbescherming worden gewijzigd of ingetrokken.
 20. In geval van bijzondere weersomstandigheden kan ons College het gebruik van de opdracht tijdelijk opschorten.
 21. Aanspreekpunt in het kader van dit besluit en de daaruit voortvloeiende voorschriften is het Loket, loketVTH@provinciegroningen.nl. U kunt ook contact opnemen met Afdeling Landelijk Gebied en Water van de Provincie Groningen, Secretariaat_LGW@provinciegroningen.nl.

Overwegingen bij Besluit

1 Gronden van de beslissing

1.1 Beoordelingskader

Een opdracht als bedoeld in artikel 3.18, lid 1, Wnb, voor het beperken van de omvang van een bij de opdracht aangeduide populatie van een diersoort als bedoeld in artikel 3.10, lid 1, Wnb, kan uitsluitend worden verleend als dat nodig is om de onderscheidenlijke redenen genoemd in artikel 3.17, lid 1, onderdeel c. Tevens dient te worden voldaan aan elk van de volgende voorwaarden:

- er bestaat geen andere bevredigende oplossing;
- er is een geldig wettelijk belang;
- er wordt geen afbreuk gedaan aan het streven de populaties van de betrokken soort in hun natuurlijke verspreidingsgebied in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan.

Onderstaande beoordeling gaat in op deze voorwaarden.

1.1.1 Noodzaak tot beperken van de populatie

Een opdracht voor het beperken van de omvang van een bij de opdracht aangeduide populatie van een diersoort als bedoeld in artikel 3.10, lid 1, Wnb, kan uitsluitend worden verleend als dat nodig is om de onderscheidenlijke redenen genoemd in artikel 3.17, lid 1, onderdeel c, Wnb. In dit geval wordt opdracht verleend voor het beperken van de omvang van de reeënpopulatie binnen de gehele provincie Groningen, in het belang van populatiebeheer met het oog op het dienen van de verkeersveiligheid, alsmede in het belang van het voorkomen en bestrijden van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren. Deze redenen zijn opgenomen in artikel 3.17, lid 1, onder c.1°, jo. b.3° en onder c.3°, Wnb.

Populatiebeheer ten behoeve van verkeersveiligheid

De opdracht op grond van artikel 3.18, lid 1, Wnb, voor afschot van het ree wordt verleend voor een periode van een jaar, ter regulering van de maximale populatieomvang, onder meer ter beperking van de risico's voor de openbare (verkeers)veiligheid. De noodzaak tot beheer blijkt uit de schadehistorie.

In tabel 1 is het aantal geregistreerde aanrijdingen met reewild in de periode van 2015 tot en met 2019 weergegeven, uitgesplitst per wildbeheereenheid. Uit de gegevens komt naar voren dat er in de gehele provincie Groningen aanrijdingen met reewild optreden. Bij deze aanrijdingen ontstaat zowel materiële schade, in de vorm van schade aan het voertuig en/of persoonlijk letsel, als immateriële schade, in de vorm van de traumatische ervaring van bestuurder en inzittenden. Op basis van gegevens van het Verbond van Verzekeraars blijkt dat een aanrijding met een dier gemiddeld 1600 euro schade veroorzaakt. Bij gemiddeld 359 aanrijdingen per jaar binnen de provincie Groningen, loopt dit op tot ruim 0,5 miljoen euro aan schade.

Het is aannemelijk dat de handhaving van de omvang van de populatie op het huidige niveau borgt dat het aantal aanrijdingen met reeën niet zal toenemen. Dit is voor ons van groot belang.

Uit wetenschappelijk onderzoeken die door ons bij de totstandkoming van dit besluit zijn betrokken blijkt dat er een verband is tussen de 'dichtheid' van het aantal reeën en het aantal aanrijdingen dat plaatsvindt. Dit betreft echter geen lineair verband. Dit is gezien de grote invloed van andere factoren – met name omgevingsfactoren – goed te verklaren. Uit het onderzoek van Seiler (Seiler, 2010) volgt dat er een verband bestaat, zij het niet lineair, met de groei van de reeënpopulatie en het aantal aanrijdingen. Het aantal aanrijdingen met reeën steeg sterker dan de gemeten toename van de verkeersintensiteit. Dezelfde trend werd ook door Groot Bruinderink en Hazenbroek vastgesteld (Groot Bruinderink, 1996).

<i>Wildbeheereenheid</i>	2015	2016	2017	2018	2019
Bellingwedde	14	5	16	15	7
Bierum	16	11	11	14	12
Duurswold	55	56	48	73	29
Eemsmond	7	9	6	13	13
Fivelgo	16	15	11	14	15
Grootegast	6	7	8	12	4
Hunsingo	27	22	11	23	19
Meeden	20	9	22	11	7
Meedhuizen	18	9	22	8	12
N. Westerkwartier	7	2	12	3	4
Noord-West Groningen	18	20	28	28	28
Oldambt	17	35	49	39	18
Oude Veenkolonieën	30	32	39	29	38
Stadkanaal	19	43	35	27	41
Westerkwartier	35	26	29	51	23
Westerwolde	40	34	37	42	61
Provincie totaal	345	335	384	402	331

Tabel 1: Aantal geregistreerde aanrijdingen met reewild in de periode 2015 t/m 2019 per wildbeheereenheid (bron: Faunabeheereenheid Groningen).

In het verlengde hiervan kan uit een uitspraak van de Afdeling uit 2007 worden afgeleid dat een beleid gericht op het voorkomen van een verdere toename van verkeersongevallen en dierenleed door het verlenen van een ontheffing voor afschot in het belang van de verkeersveiligheid acceptabel wordt geacht, mede in aanmerking nemende dat van reeën bekend is dat zij plotseling de weg op kunnen schieten (ABRvS nr. 200608095/1, ECLI:NL:RVS:2007:BA1688).

De Afdeling bevestigt deze opvatting in een uitspraak van 22 april 2015 (ABRvS nr. 201404931/1/A4, ECLI:NL:RVS:2015:1256). Hier ging het om een afschotonthefing afgegeven door het College van Gedeputeerde Staten van Limburg. De Afdeling geeft aan dat er geen andere bevredigende oplossing dan afschot is om toename van het aantal aanrijdingen met reeën tegen te gaan.

Ook in de uitspraak van 3 juni 2015 (ABRvS nr. 201404579/1/A3, ECLI:NL:RVS:2015:1717) geeft de Afdeling aan dat het besluit van College van Gedeputeerde Staten van Drenthe om een afschotvergunning voor reeën af te geven op grond van met name de verkeersveiligheid terecht is genomen. Bovendien geldt dat het afschot in verband met populatiebeheer ten behoeve van de verkeersveiligheid samenhangt met andere belangen, waaronder het belang van bestrijding van schade aan gewassen (vgl: Rb Gelderland, 29-04-2014, zaaknummer AWB-11_191, ECLI:NL:RBGEL:2014:2762).

De afgelopen jaren is op basis van een eerdere ontheffing, verleend op 5 april 2016, afschot van reeën ten behoeve van het populatiebeheer, in het belang van de verkeersveiligheid en het voorkomen en bestrijden van onnodig lijden van zieke en gebrekkige dieren, uitgevoerd. In deze periode is een doelstand gehanteerd van 4.450 stuks. Ook voor 2016 zijn ontheffingen verleend voor het beheer van reeën, respectievelijk in 2009 en in 2015. Dit beheer heeft eraan bijgedragen dat het aantal aanrijdingen met reeën al langere tijd min of meer constant blijft.

Stabilisatie van de populatieomvang is gebaseerd op het verband dat moet worden gelegd tussen een bepaalde populatieomvang en het ontstaan van schade. Eerder in deze paragraaf is reeds op dit verband ingegaan. In de afgelopen beheerperiode is een doelstand van 4.450 bepaald, vanuit de overweging dat het aantal reeën in de provincie Groningen niet verder mag toenemen. Op grond van jaarlijkse trendtellingen, die worden uitgevoerd in het kader van het reeënbeheer, kan per jaar het noodzakelijke afschot worden bepaald om aan deze doelstelling te voldoen.

Doordat factoren als valwild (aangereden wild), immigratie en emigratie in de praktijk onvoldoende eenduidig zijn vast te stellen en een populatie reeën door deze factoren van nature jaarlijks in omvang varieert, wordt het reeënbeheer al langere tijd gebaseerd op de trendmatige voorjaarsstellingen die

volgens een vast protocol worden verricht. Voor een betrouwbaar beeld van de populatiedynamiek wordt er hierbij steeds uitgegaan van het lopende 5-jaarlijks gemiddelde over de gemeten aantallen. Jaarlijks wordt op basis van deze 5-jaarlijkse gemiddelden het noodzakelijk afschot bepaald. Op deze wijze kan een stijgende trend in het aantal reeën worden gecompenseerd met een stijgend afschot, en een dalende trend met een dalend afschot. Indien zou blijken, dat door preventieve maatregelen de schade die door reeën wordt aangebracht blijvend afneemt, dan kan het afschot nog verder naar beneden worden bijgesteld. Op deze wijze wordt bij het reeënbeheer recht gedaan aan het uitgangspunt dat afschot uitsluitend dient plaats te vinden, indien er geen andere bevredigende maatregelen ter beschikking staan.

Wij achten het noodzakelijk om het beheer dat de afgelopen jaren is gevoerd door te zetten, om zodoende te voorkomen dat de reeënpopulatie – en daarmee het aantal aanrijdingen, met bijkomende schade – groeit. We handhaven de doelstand die de afgelopen jaren is gehanteerd, namelijk 4.450 stuks. Om de populatie stabiel te houden, moet jaarlijks een deel hiervan worden weggenomen. Dit wegnemen gebeurt door valwild en afschot. Uit de afgelopen beheerperiode is gebleken dat een gerealiseerd afschot van ca. 20% van de in het voorjaar getelde reeën leidt tot een stabiele stand van ca. 4.450 stuks reeën. Hiernaast is onvermijdelijk sprake van valwild, hetgeen ook van invloed is op de omvang van de populatie. Aangezien het gerealiseerd afschot in hoge mate bepalend is voor het stabiel houden van de populatie gedurende de afgelopen beheerperiode, wordt gekozen voor het handhaven van het afschot op dit percentage van de reeënstand. Het afschot dat in deze periode deze stabiele populatie heeft helpen bewerkstelligen, dient te worden gehandhaafd op 890 stuks (20% van 4.450). De opdracht wordt daarom verleend voor afschot van 890 reeën in het belang van populatiebeheer met het oog op het dienen van de verkeersveiligheid. Dit aantal is exclusief het mogelijke afschot van maximaal 89 zieke of gebrekkige dieren en dieren die bij calamiteiten (anders dan verkeersincidenten) mogen worden gedood. Het totale afschot gedurende de komende beheerperiode mag maximaal 979 (890 + 89) reeën bedragen.

Indien populatieontwikkelingen (op grond van de jaarlijks uit te voeren trendtellingen) uitwijzen dat de populatie niet stabiel blijft op het huidige niveau, dan kan het aantal af te schieten reeën worden aangepast. De FBE rapporteert jaarlijks over de populatieontwikkeling op basis van de uit te voeren trendtellingen en op grond van de jaarlijks te verstrekken rapportage over uitvoering van deze opdracht.

Voorkomen van onnodig lijden

Wij achten het wenselijk, mede gelet op de intrinsieke waarde van het dier, dat in geval van onnodig lijden van dieren kan worden opgetreden. Het kan hierbij gaan om zieke of gebrekkige dieren die in het veld worden aangetroffen, of zieke of gebrekkige dieren die als gevolg van een calamiteit anders dan een wildaanrijding ontstaan. Op het voorkomen en beperken van onnodig lijden als gevolg van een wildaanrijding met ree ziet het 'valwildbesluit' toe. Zoals hierboven aangegeven zijn er echter andere omstandigheden mogelijk die leiden tot het onnodig lijden van reeën. Derhalve verlenen wij ook opdracht voor afschot van reeën in het belang van het voorkomen en bestrijden van onnodig lijden van zieke en gebrekkige dieren. Zoals onder het vorige kopje is aangegeven stellen we hier een maximum van 89 stuks aan.

In de uitspraak van de rechtbank Leeuwarden van 27 januari 2011 (procedurenummer: AWB 10/985, ECLI:NL:RBEE:2011:BR4890) oordeelt de rechtbank hieromtrent als volgt:

6.1 De rechtbank is van oordeel dat het college de Faunabeheereenheid in redelijkheid ontheffing heeft kunnen verlenen voor het doden van reeën met gebruikmaking van de kogelbuks ter voorkoming en bestrijding van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren. Daarbij acht de rechtbank mede van belang dat de reeën die in dit kader worden gedood, onderdeel uitmaken van het totaal aantal van 1796 reeën dat op grond van de ontheffing mag worden gedood. Naar het oordeel van de rechtbank is de in de ontheffing genoemde term 'zieke of gebrekkige reeën' voldoende duidelijk. Deze term, die is overgenomen uit het Besluit beheer en schadebestrijding dieren, behoeft daarom geen nadere omschrijving. De rechtbank is van oordeel dat voldoende is gewaarborgd dat het doden van reeën ter voorkoming of bestrijding van onnodig lijden van zieke of gebrekkige reeën slechts plaatsvindt, wanneer daarvan daadwerkelijk sprake is. De rechtbank acht aannemelijk dat de (leven van de) wildbeheereenheden die over een machtiging voor het gebruik van de ontheffing voor het reguleren

van de populatieomvang beschikken, deskundig genoeg zijn om te kunnen beoordelen of een bepaalde ree door ziekte of gebrek onnodig lijdt. Wildbeheereenheden die niet over een dergelijke machtiging beschikken, kunnen slechts gebruik maken van dit onderdeel van de ontheffing, nadat de noodzaak daartoe is vastgesteld door de politie, de AID of een provinciaal toezichthouder.

De term 'zieke of gebrekkige dieren' is ongewijzigd opgenomen in de Wet natuurbescherming.

1.1.2 Belangenafweging

Op het verlenen van een opdracht voor het beperken van de populatieomvang van een diersoort als bedoeld in artikel 3.10, lid 1, Wnb, is artikel 3.10, lid 2, Wnb, overeenkomstig van toepassing. Ree is een diersoort als bedoeld in artikel 3.10, lid 1, Wnb. Dit betekent dat aan de voorwaarden van artikel 3.10, lid 2, Wnb, voldaan moet worden. Er moet onder meer een geldig belang zijn voor het verlenen van de opdracht.

Onder artikel 3.8, lid 5 onder b, Wnb, en artikel 3.10, lid 2, Wnb, zijn de geldige belangen opgesomd. In dit geval wordt de opdracht verleend in het belang van de openbare (verkeers)veiligheid, en tevens ter voorkoming of bestrijding van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren. Het betreffen de volgende in de Wet opgenomen belangen:

- in het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of andere dwingende redenen van groot openbaar belang met inbegrip van redenen van sociale of economische aard en met inbegrip van voor het milieu wezenlijk gunstige effecten (artikel 3.8, lid 5 onder b.3°, Wnb);
- ter voorkoming of bestrijding van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren (artikel 3.10, lid 2 onder d, Wnb).

In paragraaf 1.1.1 zijn deze belangen reeds nader gemotiveerd.

1.1.3 Alternatievenafweging

De opdracht kan alleen worden verleend indien er geen andere bevredigende oplossing bestaat (artikel 3.10, lid 2, Wnb, jo. artikel 3.8, lid 5, onder a, Wnb).

Afhankelijk van de situatie, kunnen maatregelen genomen worden ter voorkoming van aanrijdingen met reeën, zoals:

- het plaatsen van rasters, bij voorkeur gecombineerd met voor reeën geschikte passages (tunnels, ecoducten, aangepaste viaducten en wildsignaleringsystemen);
- het plaatsen van wildspiegels en/of reflectoren;
- het creëren van openheid en overzicht langs wegen;
- nachtelijke snelheidsbeperkingen;
- het aanbrengen van een geurgordijn
- regulatie van de populatie waarbij het accent ligt op het afschot van kalveren en één- à tweejarige reeën zonder territorium.

Daar waar mogelijk en nuttig en gezien het overige faunabeleid aanvaardbaar worden rasters ingezet. Uit literatuur blijkt (Putman, 2004) dat het alleen maar neerzetten van een raster niet effectief is om zowel aanrijdingen te voorkomen, als ook om de dieren niet te hinderen in hun leefwijze. Een raster is eigenlijk alleen effectief als deze niet alleen direct voorkomt dat dieren de weg op lopen, maar daarnaast gelijk de dieren begeleidt naar een plek, waar zij wel veilig kunnen oversteken, zoals een wildviaduct. De provincie experimenteert verder langs bepaalde wegen met wildspiegels en geurmiddelen (Duftzaun) en heeft verder een regeling wildaanrijdingen in het leven geroepen.

Het provincie-breed nemen van dergelijke preventieve maatregelen wordt ondoenlijk geacht. Dit leidt namelijk tot versnippering van het landschap, hoge kosten en nadelen voor overige fauna. Uit de gegevens van de Faunabeheereenheid blijkt dat in de gehele provincie ongevallen met reeën plaatsvinden. Het borgen van de verkeersveiligheid is een belangrijk maatschappelijk belang. De inzet van preventieve maatregelen ter bevordering van de verkeersveiligheid moet echter worden afgewogen tegen andere middelen ter bevordering hiervan.

Wij stellen ons daarom op het standpunt dat het niet haalbaar is om alleen preventieve maatregelen zoals het plaatsen van hekken en wildspiegels te treffen en daarmee de gewenste effecten te behalen aangezien deze preventieve maatregelen veelal niet voldoende effect sorteren en moeilijk te realiseren zijn. Daarom is er vooralsnog geen andere bevredigende oplossing ter bevordering van de verkeersveiligheid dan het treffen van populatie-reducerende maatregelen.

Door het op de doelstand houden van de omvang van de populatie worden tegelijkertijd onnodige en ongewenste schades aan gewassen, verkeer, alsmede de verkeersonveiligheid binnen de provincie voorkomen. Tevens wordt hiermee ongewenste en onnodige toename van het aantal aangereden reeën en het onnodig lijden van deze dieren beperkt (valwild).

Wij achten het niet mogelijk om het nemen van preventieve maatregelen als voorwaarde voor het gebruik van deze opdracht te stellen, wanneer het gaat om populatiebeheer. Met het huidige afschot blijkt dat de huidige omvang van de populatie stabiel blijft.

Wel kan met behulp van de WBE's, die de lokale situatie met betrekking tot reeën en de daaraan gerelateerde aspecten het best kennen, nagegaan worden of uit monitoring en registratie nader kan worden ingevuld:

- op welke specifieke locaties relatief veel aanrijdingen plaatsvinden;
- welke omgevingsfactoren daarbij een rol spelen;
- of aanpassing van de omgevingsfactoren kan leiden tot minder trekgedrag/kruisen van wegen;
- of aangepast beheer door afschot ter plaatse mogelijk c.q. wenselijk is.

In sommige situaties kunnen aan de hand van bovenstaande gegevens mogelijk aanvullende maatregelen worden genomen om het risico voor de verkeersveiligheid nog verder te verkleinen. Het valt echter niet te verwachten dat deze (mogelijke) maatregelen een bevredigend alternatief bieden voor het populatiebeheer door middel van afschot. Het beheer middels afschot blijft noodzakelijk om het risico op aanrijdingen te beperken.

1.1.4 Ecologische afweging

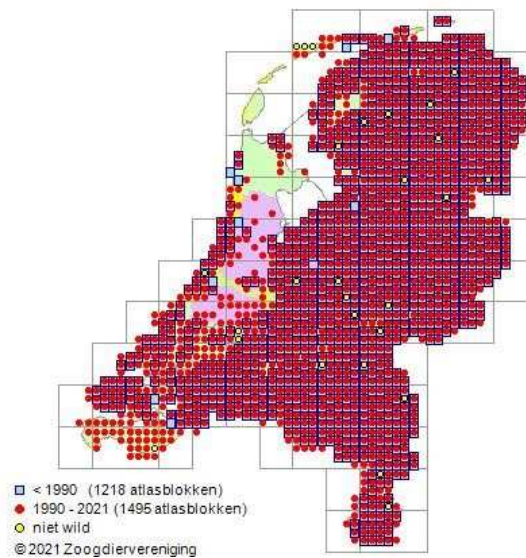
De opdracht voor het beperken van de populatieomvang mag geen afbreuk doen aan het streven de populatie in het natuurlijke verspreidingsgebied in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan (artikel 3.10, lid 2, jo. artikel 3.8, lid 5 onder c, Wnb).

De reeënpopulatie in de provincie Groningen is al jaren min of meer constant. Tabel 2 geeft een weergave van de uitkomst van de trendtellingen in de periode van 2015 tot en met 2019. Uit de gegevens blijkt dat de populatie min of meer stabiel is en fluctueert rond een gemiddelde van circa 4700 stuks. Dit ligt boven de doelstand van 4.450 stuks die bij het reeënbeheer in deze periode is gehanteerd.

<i>jaar</i>	bokkalf	geitkalf	bok	geit	onbekend	Tot
2015	326	508	1334	1946	535	4649
2016	325	542	1326	2175	524	4892
2017	264	428	1298	2179	449	4618
2018	295	408	1317	2091	381	4492
2019	295	423	1588	2289	319	4913
Gemiddelde	301	462	1373	2136	443	4713

Tabel 2: Uitkomst van de trendtellingen over de periode 2015-2019 (bron: Faunabeheereenheid Groningen).

Ree komt in vrijwel geheel Nederland voor, zie figuur 1. Alleen in Noord-Holland, delen van Zuid-Holland en op Texel en Vlieland komt de soort niet of minder voor. In Groningen is ree een zeer algemene soort. Ook de landelijke trend van de soort is stabiel, tot licht toegenomen. De Rode-lijst status van de soort is dan ook 'thans niet bedreigd'. Wij beschouwen de staat van instandhouding van de soort gezien het bovenstaande als gunstig.

Figuur 1: Landelijke verspreiding van ree in Nederland (Verspreidingsatlas, 2021).

Het gerealiseerde afschot in de afgelopen beheerperiode bedroeg circa 700 stuks per jaar. Om te voorkomen dat de populatie verder gaat groeien, wordt de doelstand van de vorige beheerperiode gehandhaafd, te weten 4.450 stuks. Het toegestaan afschot blijft ook gelijk met de voorgaande beheerperiode, te weten 979 stuks, waarvan 89 zieke of gebrekkige dieren.

De intensiteit van het beheer blijft ongewijzigd ten opzichte van de voorgaande beheerperiode. Uit de trendtellingen blijkt dat de reeënpopulatie min of meer constant is. Het is dus ook de verwachting dat bij een ongewijzigde beheerintensiteit de reeënpopulatie op een vergelijkbaar niveau zal blijven. Door gebruik te maken van een vooraf berekend quotum af te schieten reeën wordt ervoor gezorgd dat een duurzame populatie is geborgd, zowel in omvang als in opbouw en samenstelling van de populatie. Tevens is hiermee geborgd dat de gunstige staat van instandhouding van de soort op geen enkele wijze in gevaar kan komen.

Tevens stellen wij eisen uit het oogpunt van registratie, toezicht en handhaving, overeenkomstig voorgaande ontheffingen voor beheer van reewild. Wij achten het noodzakelijk dat geschoten reeën worden voorzien van een uniek nummer. Hiervoor kan het registratiesysteem met behulp van reemerken van het in gebruik zijnde faunaregistratiesysteem worden gebruikt. Voor een efficiënte werkwijze is het noodzakelijk dat bedoelde reeënmerken jaarlijks worden verstrekt. Voorts zijn voorschriften opgenomen over melding en rapportage door de opdrachthouder en/of opdrachtgebruikers. Toezicht op het gebruik van de opdracht zal steekproefsgewijs worden uitgeoefend door de provinciale toezichthouders.

2 Aanvullende overwegingen

2.1 Provinciaal beleid

In de door het College van Gedeputeerde Staten vastgestelde "Beleidsnotitie Fauna en Flora 2018" is beschreven dat wij het beheer van reeën toestaan in het belang van verkeersveiligheid of indien er onvoldoende draagkracht is voor de populatie. Deze opdracht past binnen dit beleidsmatige uitgangspunten.

Voorts vermeldt de beleidsnotitie dat de doelstand voor reeën wordt losgelaten en dat het streven is om het aantal aangereden reeën onder de 7% te houden, dan wel te krijgen, ten opzichte van de totale populatie. Deze beleidsmatige uitgangspunten worden nader uitgewerkt in het volgende faunabeheerplan (zie ook paragraaf 2.3 "Gecoördineerd faunabeheer"). Gezien het grote belang dat wij hechten aan de verkeersveiligheid achten wij het noodzakelijk om – in afwachting van het nieuwe faunabeheerplan – het bestaande beheer voort te zetten.

2.2 Gebiedsbescherming

Bepaalde gedeelten van het grondgebied waarvoor de opdracht wordt verleend, zijn in het kader van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn aangewezen als Natura 2000-gebied. Aanwijzing van dergelijke gebieden vindt plaats door de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (voorheen door de Minister van Economische Zaken) in het kader van de Wet natuurbescherming. Voor deze gebieden geldt naast een afweging op het gebied van soortbescherming ook een nadere beoordeling in het kader van de gebiedsbescherming.

In het kader van Natura 2000 is voor afschot van reeën vereist dat beoordeeld wordt of de soorten of habitats waarvoor instandhoudingsdoelen zijn opgenomen in het Aanwijzingsbesluit van deze Natura 2000-gebieden significant kunnen worden beïnvloed door de handeling. Indien voor beheer of schadebestrijding geen beoordeling is opgenomen in het beheerplan van het betreffende Natura 2000-gebied, moet voorafgaand aan het beheer worden beoordeeld of voor deze handeling een vergunning voor het onderdeel gebiedsbescherming moet worden verleend. Het College van Gedeputeerde Staten is het bevoegd gezag voor vergunningverlening op dit onderdeel.

2.3 Gecoördineerd faunabeheer

Wij hechten grote waarde aan een gecoördineerde aanpak bij het duurzaam beheer van in het wild levende dieren en de bestrijding van schadeveroorzakende dieren. De FBE Groningen speelt hierbij een zeer belangrijke rol binnen de provincie Groningen. Daarom verlenen wij deze opdracht aan de FBE Groningen, waarbij de FBE machtigingen kan verlenen voor het gebruik van deze opdracht (zie ook volgende paragraaf).

De FBE Groningen werkt momenteel aan het opstellen van een nieuw faunabeheerplan voor reeën. Aangezien het huidige faunabeheerplan en de bijbehorende ontheffing op 29 maart 2021 aflopen, en gezien het grote belang dat wij hechten aan de continuering van het beheer gelet op het belang van de openbare (verkeers)veiligheid en het voorkomen en bestrijden van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren, verlenen wij deze opdracht tot en met 31 maart 2022. Dit biedt de FBE de gelegenheid om een nieuw faunabeheerplan voor het reeënbeheer op te stellen, waarna een ontheffing op grond van artikel 3.17, Wnb, kan worden verleend.

2.4 Machtiging aan wildbeheereenheden

Het is de FBE Groningen toegestaan om wildbeheereenheden te machtigen om gebruik van de opdracht te maken, wanneer het gaat om populatiebeheer en het afschot van reeën in verband met ziekte of gebrekkigheid. De FBE verstrekt hiertoe als opdrachthouder schriftelijk toestemming door middel van een machtiging, waarbij een gewaarmerkt afschrift van de opdracht is gevoegd. Het gebruik van de opdracht via de machtiging dient te geschieden met inachtneming van de voorwaarden en beperkingen, genoemd in de opdracht en met inachtneming van eventuele door de FBE Groningen of WBE gestelde aanvullende voorwaarden en beperkingen in de machtiging.

2.5 Populatiebeheer in ganzenfoerageergebieden

Binnen de provincie Groningen zijn foerageergebieden voor (winter)ganzen aangewezen. Voor populatiebeheer geldt dat binnen ganzenfoerageergebieden tot 12.00 uur schadebestrijding niet is toegestaan en na 12.00 uur dit alleen is toegestaan, zolang een afstand van ten minste 500 meter tot foeragerende ganzen in acht wordt genomen. Deze regel geldt van 1 november tot 1 april van elk jaar. Onder ganzenfoerageergebieden verstaan wij op het moment van vaststelling van deze opdracht de gebieden, zoals vastgesteld bij de besluiten d.d. 22-09-2015, zaaknummer 590929 en 12-01-2016, zaaknummer 610155. Het kan zijn dat de foerageergebieden gedurende de looptijd van deze opdracht veranderen. Hierbij kan het gaan om een andere begrenzing, nieuwe gebieden, andere periode, etc. Voor het naleven van de voorwaarden die worden gesteld aan het gebruik van deze opdracht in foerageergebieden, moeten de meest recente besluiten op dit punt worden geraadpleegd.

Hoewel het bij het doden van reeën ten behoeve van populatiebeheer in feite niet gaat om schadebestrijding in de engste zin, zijn wij van mening dat er in de periode van 1 november tot 1 april voldoende gelegenheid bestaat om na 12.00 uur reeëiten en reekalveren af te schieten in het belang van populatiebeheer en wij later daarom het belang van overwinterende ganzen en smienten in dezen

in zoverre prevaleren, dat afschot van reeën voor dit tijdstip niet is toegestaan in als zodanig aangewezen ganzenfoerageergebieden.

In afwijking tot het hierboven gestelde is afschot binnen foerageergebieden ter voorkoming en bestrijding van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren en bij calamiteiten te allen tijde mogelijk.

2.6 Gebruik van de opdracht voor zonsopkomst en na zonsondergang

Aangezien het ree een avond-/nachtdier is en in de schemering uit haar dekking treedt, bestaat er aanleiding ten behoeve van het vergroten van de effectiviteit van de schadebestrijding, opdracht te verlenen voor afschot in de schemering, nu er geen andere bevredigende oplossing is dan afschot.

Daarom staan wij het gebruik van het geweer in het tijdvak van 1 april tot en met 31 augustus van een uur voor zonsopkomst tot een uur na zonsondergang toe en buiten dit tijdvak van een half uur voor zonsopkomst tot een half uur na zonsondergang.

2.7 Periodes van afschot

Wij handhaven de afschotperiodes die in de voorgaande beheerperiodes zijn gehanteerd. Dit betekent dat het afschot van reebokken en reekalveren van 1 april tot en met 15 september dient plaats te vinden en het afschot van reegeiten en kalveren tussen 1 januari en 15 maart. De beheerperiode voor reebokken ligt in Nederland doorgaans in het voorjaar en de zomer. De beheerperiode voor reegeiten ligt in Nederland doorgaans in de winter en het vroege voorjaar.

3 Conclusie

Gezien het bovenstaande concluderen wij het volgende:

- op basis van de beschikbare gegevens over de reeënstand en het aantal aanrijdingen met reeën in de provincie Groningen, concluderen wij dat het verlenen van een opdracht voor het afschot van reeën ten behoeve van het populatiebeheer, gelet op het belang van de openbare (verkeers)veiligheid, noodzakelijk is. Ongelimiteerde toename van reeënpopulaties in Groningen zal leiden tot een toename van materiële en immateriële schade op de Groninger wegen. Het gevaar voor het ontstaan van letselschade voor mens en dier zal toenemen;
- wij achten het niet mogelijk om het nemen van preventieve maatregelen als voorwaarde voor het gebruik van de opdracht te stellen, wanneer het gaat om populatiebeheer ten behoeve van de verkeersveiligheid;
- populatiebeheer van reeën kan naar ons oordeel niet op een andere wijze dan met het geweer plaatsvinden, zodat er geen andere bevredigende oplossing bestaat om hetzelfde doel te bereiken;
- voorts concluderen wij dat er gedurende het gehele jaar de mogelijkheid moet bestaan reeën af te schieten ter voorkoming van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren of bij calamiteiten;
- uit het overzicht van de voorjaarsstand van reeën in Groningen in de periode 2015-2019 blijkt dat de trendmatig vastgestelde stand ongeveer 4.700 stuks bedraagt. Het gemiddelde gerealiseerde afschot in dezelfde periode bedroeg circa 700 stuks;
- uit deze cijfers concluderen wij dat met het doden van een gelimiteerd aantal reeën geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van deze soort;
- wij het maximaal aantal te doden reeën op grond van deze opdracht handhaven op het maximaal aantal dat in de voorgaande beheerperiode is gehanteerd, te weten 979 stuks, waarvan 89 zieke of gebrekkige dieren;
- aangezien schade aan fauna (aan de eigen soort) zich in het verleden niet heeft voorgedaan; omdat te hoge reeëndichtheden middels afschot zijn voorkomen, concluderen wij tevens dat een gunstige staat van instandhouding van de soort juist is gediend met het verlenen van de onderhavige opdracht;
- gezien het lopende proces van de FBE Groningen om een nieuw faunabeheerplan vast te stellen, wordt deze opdracht verleend voor de periode tot en met 31 maart 2022. Binnen deze periode kan het nieuwe faunabeheerplan worden vastgesteld, waarbij invulling wordt gegeven aan de beleidsmatige uitgangspunten van de Beleidsnotitie Fauna en Flora 2018, waarna een ontheffing op grond van artikel 3.17, Wnb voor het beheer op basis van het nieuwe faunabeheerplan kan worden verleend.

3.1 Eindconclusie

Daarom verlenen wij, Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen, een opdracht in het kader van de Wet natuurbescherming. Daarmee kan het beheer op het gehele grondgebied van de provincie Groningen, binnen de opdrachtperiode en met inachtneming van de voorschriften worden gerealiseerd.

Bijlage 1. Wettelijk kader

Artikel 1.11 Wnb Zorgplicht

1. Een ieder neemt voldoende zorg in acht voor Natura 2000-gebieden, bijzondere nationale natuurgebieden en voor in het wild levende dieren en planten en hun directe leefomgeving.
2. De zorg, bedoeld in het eerste lid, houdt in elk geval in dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen kunnen worden veroorzaakt voor een Natura 2000-gebied, een bijzonder nationaal natuurgebied of voor in het wild levende dieren en planten:
 - a. dergelijke handelingen achterwege laat, dan wel,
 - b. indien dat achterwege laten redelijkerwijs niet kan worden geveegd, de noodzakelijke maatregelen treft om die gevolgen te voorkomen, of
 - c. voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk beperkt of ongedaan maakt.

Artikel 3.10 Wnb

1. Onverminderd artikel 3.5, eerste, vierde en vijfde lid, is het verboden:
 - a. in het wild levende zoogdieren, amfibieën, reptielen, vissen, dagvlinders, libellen en kevers van de soorten, genoemd in de bijlage, onderdeel A, bij deze wet, opzettelijk te doden of te vangen;
 - b. de vaste voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van dieren als bedoeld in onderdeel a opzettelijk te beschadigen of te vernielen, of
 - c. vaatplanten van de soorten, genoemd in de bijlage, onderdeel B, bij deze wet, in hun natuurlijke verspreidingsgebied opzettelijk te plukken en te verzamelen, af te snijden, te onwortelen of te vernielen.
2. Artikel 3.8, met uitzondering van het derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op de verboden, bedoeld in het eerste lid, met dien verstande dat, in aanvulling op de redenen, genoemd in het vijfde lid, onderdeel b, de noodzaak voor de ontheffing of vrijstelling ook verband kan houden met handelingen:
 - a. in het kader van de ruimtelijke inrichting of ontwikkeling van gebieden of van kleinschalige bouwactiviteiten, met inbegrip van het daarop volgende gebruik van het gebied of het gebouwde;
 - b. ter voorkoming van schade of overlast, met inbegrip van schade aan sportvelden, schietterreinen, industrieterreinen, kazernes, of begraafplaatsen;
 - c. ter beperking van de omvang van de populatie van dieren, in verband met door deze dieren ter plaatse en in het omringende gebied veelvuldig veroorzaakte schade of in verband met de maximale draagkracht van het gebied waarin de dieren zich bevinden;
 - d. ter voorkoming of bestrijding van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren;
 - e. in het kader van bestendig beheer of onderhoud in de landbouw of bosbouw;
 - f. in het kader van bestendig beheer of onderhoud aan vaarwegen, watergangen, waterkeringen, waterstaatswerken, oevers, vliegvelden, wegen, spoorwegen of bermen, of in het kader van natuurbeheer;
 - g. in het kader van bestendig beheer of onderhoud van de landschappelijke kwaliteiten van een bepaald gebied;
 - h. in het algemeen belang, of
 - i. bestendig gebruik.

Artikel 3.18 Wnb

1. Gedeputeerde staten kunnen aan faunabeheereenheden of wildbeheereenheden, aan andere samenwerkingsverbanden van personen, of aan personen opdracht geven om, in afwijking van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 3.1, 3.4, eerste lid, 3.5, 3.9, eerste lid, en 3.10, eerste lid, de omvang van een bij de opdracht aangeduide populatie van vogels of van dieren van soorten als bedoeld in artikel 3.5, eerste lid, of 3.10, eerste lid, te beperken als dat nodig is om de onderscheidenlijke redenen, genoemd in artikel 3.17, eerste lid, onderdelen a, b en c. De artikelen 3.3, vierde en vijfde lid, 3.8, vijfde lid, en 3.10, tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing op die opdracht.
2. Gedeputeerde staten kunnen ten aanzien van één of meer van de door hen krachtens het eerste lid aangewezen personen of groepen van personen bepalen dat zij, ter uitvoering van de opdracht, bedoeld in het eerste lid:

- a. toegang hebben tot gronden, zo nodig met behulp van de sterke arm, of
 - b. handelen overeenkomstig een vastgesteld en goedgekeurd faunabeheerplan.
3. Gedeputeerde staten kunnen bepalen wat met de ingevolge het eerste lid bemachtigde dieren gebeurt.
 4. Het eerste tot en met derde lid, met uitzondering van de tweede volzin van het eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing op het beperken van de omvang van populaties van dieren die zijn aan te merken als exoten of van verwilderde dieren.

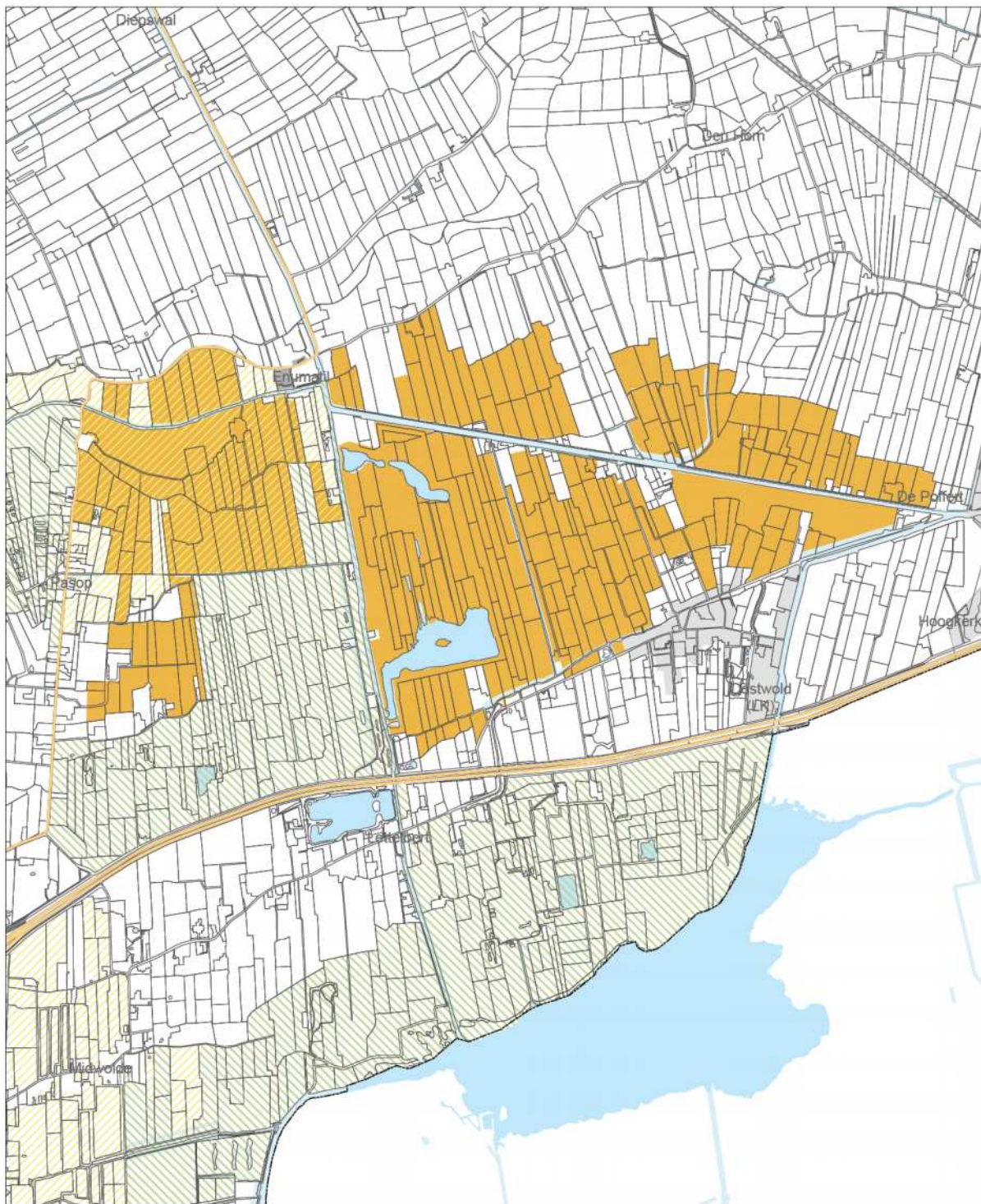
Artikel 3.26 Wnb

1. Het is verboden een geweer te gebruiken ter uitoefening van het bepaalde bij of krachtens deze wet:
 - a. zonder een geldige jachtake;
 - b. op gronden, niet zijnde een jachtveld dat voldoet aan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde regels;
 - c. indien de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor schade waartoe het gebruik van het geweer ter uitoefening van het bepaalde bij of krachtens deze wet aanleiding kan geven, niet is gedekt door een verzekering, overeenkomstig bij of krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 3.29, eerste lid, gestelde regels, of
 - d. voor andere handelingen dan:
 - 1°. de jacht;
 - 2°. de uitvoering van handelingen waarvoor een ontheffing of vrijstelling als bedoeld in de artikelen 3.3, eerste, onderscheidenlijk tweede lid, of derde lid, 3.8, eerste, onderscheidenlijk tweede lid, of derde lid, 3.10, tweede lid, in samenhang met artikel 3.8, eerste, onderscheidenlijk tweede lid, of derde lid, of 3.15, tweede en vierde lid, in voorkomend geval in samenhang met het zevende lid, 3.16, tweede en vierde lid, of 3.17, eerste lid, is verleend;
 - 3°. de uitvoering van artikel 3.18, eerste lid, in voorkomend geval in samenhang met het vierde lid, of 3.19, tweede lid, in samenhang met artikel 3.18, vierde lid;
 - 4°. de bestrijding van bij ministeriële regeling aangewezen verwilderde dieren of exoten, buiten de gevallen, bedoeld onder 3°;
 - 5°. de bestrijding van de zwarte rat, de bruine rat of de huismuis;
 - 6°. het schieten van kleiduiven, of
 - 7°. jachthondenproeven.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan het gebruik van het geweer, bedoeld in het eerste lid, worden uitgesloten of beperkt en kunnen regels worden gesteld over:
 - a. het geweer;
 - b. de munitie, waarbij ook rekening wordt gehouden met belangen van veiligheid, volksgezondheid, welzijn en milieu;
 - c. het gebruik van middelen op, aan of bij het geweer;
 - d. de diersoorten waarop het gebruik van het geweer betrekking heeft, of
 - e. de vaardigheden waarover de gebruiker van het geweer beschikt.
3. Gedeputeerde staten kunnen ontheffing en provinciale staten kunnen vrijstelling verlenen van het eerste lid, onderdeel a of b, en de krachtens het tweede lid gestelde regels, met dien verstande dat bij het verlenen van ontheffing of vrijstelling van regels als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, ook rekening wordt gehouden met belangen van veiligheid, volksgezondheid, welzijn en milieu.

Artikel 3.16 Bnb

1. Het is verboden een geweer ter uitoefening van het bepaalde bij of krachtens de wet te gebruiken:
 - a. voor zonsopgang en na zonsondergang;
 - b. binnen de bebouwde kom of op terreinen als bedoeld in artikel 3.21, derde lid, van de wet;
 - c. binnen de afpalingskring van een eendenkooi als bedoeld in artikel 3.21, eerste lid, onderdeel d, van de wet;
 - d. vanaf of vanuit een rijdend motorrijtuig dan wel een ander voertuig, of
 - e. vanuit een luchtvaartuig.
2. Artikel 3.7, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing op het verbod, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onderdeel a, ingeval het geweer wordt gebruikt bij de uitoefening van de jacht op wilde eenden.

Bijlage 2. Kaarten ganzenfoerageergebieden

- EHS natuur
- EHS beheersgebied
- ganzenfoerageergebied 2015

Afdeling:
Landelijk Gebied & Water
Topografische ondergrond:
© CC-BY Kadaster

Ganzenfoerageergebied Leekstermeer

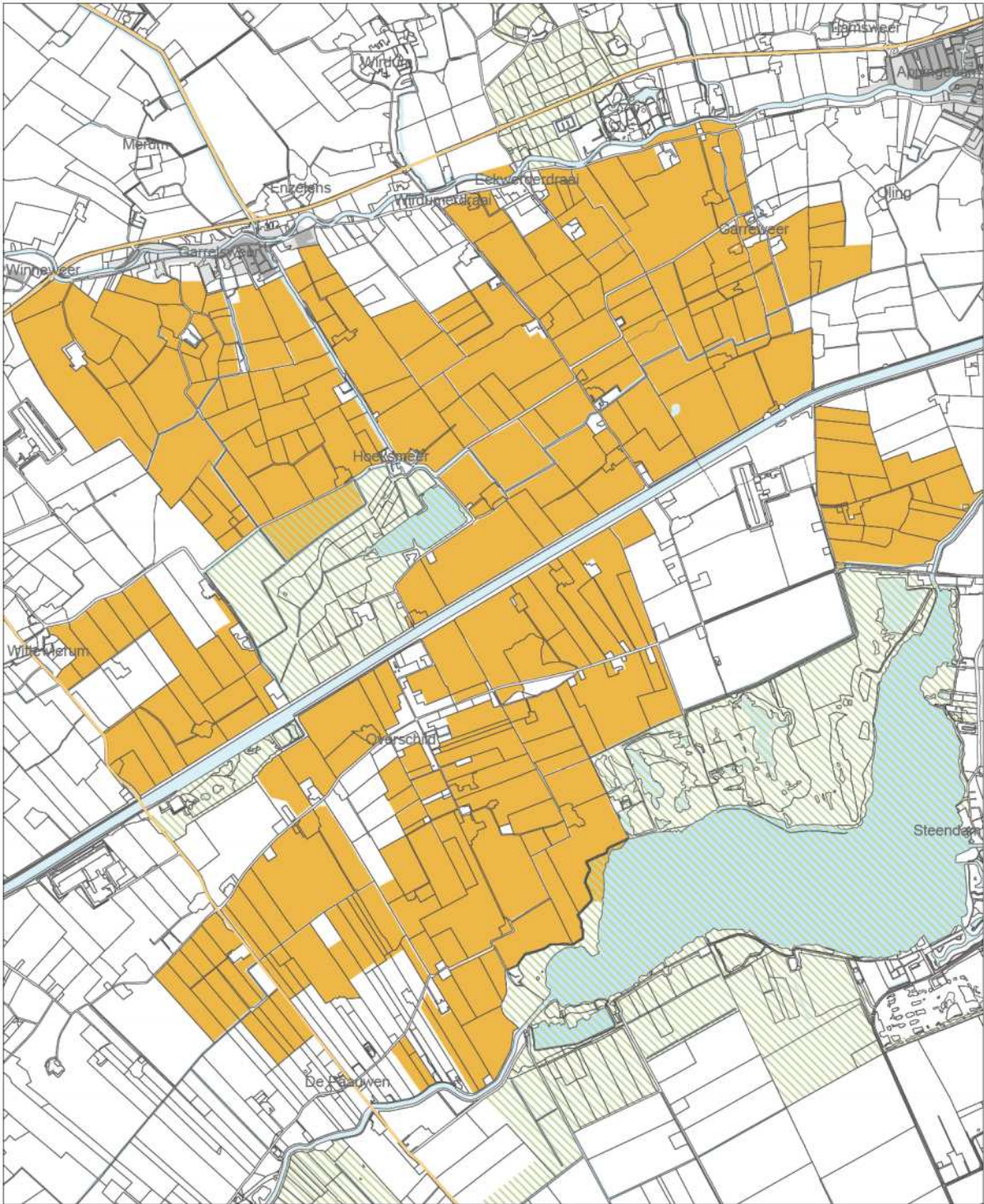
Vastgesteld door Gedeputeerde Staten bij besluit van
22 september 2015, nr. A.16.

0 0,25 0,5 km

datum: 22-09-2015

M:\Geo\Ilganzengebieden\ArcGIS\mxd\Ganzenfoerageergebieden 2015_A3_LeekstermeerDEF.mxd

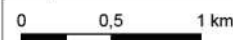
- EHS natuur
- ganzenfoeragegebied 2015

Afdeling:
Landelijk Gebied & Water
Topografische ondergrond:
© CC-BY Kadaster

Ganzenfoeragegebied Schildmeer

Vastgesteld door Gedeputeerde Staten bij besluit van
22 september 2015, nr. A.16.

datum: 22-09-2015

M:\Geo\lganzengebieden\ArcGIS\mxd\Ganzenfoeragegebieden 2015_A3_SchildmeerDEF.mxd

